

feret Løge, være sig en Hæn- eller en Hunklage, i Forveien undersøge, om der er noget i Barnets Disposition, der maatte gjøre det særligt uskiftet til det Arbeide, som Forholdene ellers maatte føre det til. Jeg antager, at det er en meget betydelig Garant for Befolkningen, at en saadan Undersøgelse finder Sted, og den finder jo kun Sted paa Fabrikerens eller Fabrikherrens Befordring, saa at man i den Henseende, synes det mig, ikke har det Mindste at beklage sig over. Det er naturligtvis de samme Betragtninger, at gjøre saa lidt som muligt ud af det, der foranledige, at det ærede Medlem ikke vil, at Inspektøren overhovedet maa have sin Opmærksomhed henvendt paa hele Arbeidsvirksomhedens Forhold. Jeg anser det for at være nødvendigt ikke blot, at man søger at finde Folk med Die og Hjerte for disse Forhold til Arbeidsinspektører, men ogsaa, at det Materiale, som de skulle indsamle, og som vi desværre nu staa uden at have, bringes tilvoie — jeg anser deres Virksomhed i det Hele for at være af overordentlig stor Betydning med Hensyn til at komme til virkelig Kundskab om, hvorledes Forholdene ere, og hvad der overhovedet i den Henseende kan være at foretage fra Lovgivningsmagtens Side. — Det undrer mig, at det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds har stillet Ændringsforslaget til § 10, thi dels forekommer det mig, at det i sig selv er en smuk Tanke, der er udtalt i Paragrafen, og dels vil det ærede Medlem maasse erindre, hvorfor den er kommen; den er nemlig kommen ind i Landsthinget og efter Tilskyndelse fra den Side i Thinget, som han ellers sympatiserer med. Jeg kan ikke se, at der er nogen tilstrækkelig Grund til at tage denne Bestemmelse ud af Loven; jeg maa tværtimod, selv ganske uanset den besynderlige Redaktion, der vilde fremkomme, naar man tog Bestemmelsen bort — thi dette kunde jo rettes —, anse det for nyttigt og hensigtsmæssigt, at den bliver staaende. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale ogsaa at forkaste dette Forslag af det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds, skjøndt jeg maa beklage, at Resultatet deraf altsaa maa blive, at jeg tilraader det ærede Thing at forkaste alle de af det ærede Medlem stillede Forslag. — Jeg har selv tilladt mig at stille et Par Forslag, hvoraf det første — jeg vil ikke sige, at det er ligesom Skjæbessløshed, men det er i alt Fald en Forglemmelse, at de paagjældende Ord ikke ere bleven tagne bort i det andet Thing — stod i Forbindelse med den tidligere Affattelse af § 1, men saaledes som Paragrafen nu er affattet, og som jeg haaber, at den vil vedblive at være affattet, ere disse Ord aldeles overflødige og bør derfor ikke staa i Loven. Hvad angaar det af mig stillede Ændringsforslag til Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 9, da kunde det ærede Medlem for Sorøens (Bajer), saavidt jeg mindes, ikke ret forstaa det. Meningen af Udvalgets Ændrings-

forslag under Nr. 9 er jo den, at Ingen skulde, uden at vide det, isalde en Mulk, og altsaa skulde der, hvor der var Tvivl om, hvorvidt det var fabrikmæssig Drift eller ikke, ikke kunne anvendes nogenformhelt Straffebestemmelse, førend Vedkommende var advaret; men denne Advarsel er aabenbart aldeles overflødig i det Tilfælde, hvor Vedkommende selv betegner sig som Fabrikant og har søgt Næringsbevis som saadan. Dette er Meningen, og den eneste Mening, med det af mig stillede Ændringsforslag, som jeg derfor skal tillade mig at anbefale til det ærede Thing.

Scavenius: Det høie Thing maa undersøge, at jeg igjen maa trætte det med disse ulykkelige Forslag, som jo, da de saavel have det ærede Udvalg som den meget ærede Minister imod sig, ikke have nogen Udsigt til at blive vedtagne. Jeg skal kun sige, at jeg har anset det for min Pligt at give det høie Thing Leilighed til at stemme over, om vi virkelig skulle gaa ind paa at give Administrationen en saadan Magt og Myndighed, som her forlanges, eller om vi ikke hellere skulle søge at udtrykke de Indskrænkninger, vi mene ere nødvendige i disse Forhold, i selve Loven. Jeg tror, at det Udtryk, jeg før brugte, selv om det kunde synes at være noget stærkt, dog var berettiget. Jeg sagde nemlig, at denne Lov aabnede en Mulighed for den mest ubegrænsede Vilkårlighed. § 1, saaledes som den er affattet, overlader til Administrationen, til Indenrigsministeren, at afgjøre, hvad der skal forstaaes ved en Fabrik eller ved et Værksted og et Arbeidssted, hvor Arbeidet udføres paa fabrikmæssig Maade. Dette er efter min Formening mindre heldigt, men det er dog ikke det Værste endnu. I §§ 2 og 3 bestemmes der, hvorledes Børns og unge Menneskers Arbeidsstid skal være i Fremtiden, men § 6 gjør det muligt med den Ændring, som det meget ærede Udvalg har foreslaaet, og som den høitærede Indenrigsminister har tiltraadt, i de fleste Tilfælde, tillader jeg mig at sige, fuldstændig at tilføjes disse Paragrafers Bestemmelser. Hvis Administrationen mere og mere kommer til den Overbevisning, at selv den indskrænkede Tid, i hvilken det nu skal tillades Børn at arbejde, er meget for anstrengende for dem, ja maaste skadelig for deres fremtidige Liv, saa kan den, i Genhold til den Bemærkning, som § 6, naar Udvalgets Ændring under Nr. 5 vedtages, vil komme til at indeholde, fuldstændig sætte sig ud over §§ 2 og 3, og paa den anden Side kan Administrationen i modsat Retning ligeledes sætte sig ud over dem. Administrationen kan, uagtet Nattearbejde efter §§ 2 og 3 er forbudt, og skjøndt der er indsat meget minuttige Bestemmelser om Spisetiden osv., fuldstændig se bort deraf, hvis den kom til den Anskuelse, at dette turde være rigtigt. Nu, jeg siger ikke, at den vil gjøre det, men jeg siger kun som før, at der her er aabnet Veien for den mest ubegræns-